

KO SU 144.000 IZ OTKRIVENJA?

Da bismo pravilno razumjeli sve što je Bog za sada otkrio po ovom pitanju, moramo prije svega imati pošten pristup, oslobođen svih crkvenih, nacionalnih ili drugih dogmi, predrasuda, nerealnih ili neutemeljenih očekivanja.

Pogledajmo najprije kontekst.

Otkrivenje 7 glava:

Nakon toga vidio sam četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri zemaljska vjetra, da nijedan vjetar ne duva na zemlju, ni na more, ni na bilo koje drvo. I vidio sam jednog drugog anđela kako se uzdiže sa istoka i ima pečat živog Boga. I povikao je na sav glas četvorici anđela kojima je bilo dato da naude zemlji i moru: „Nemojte nauditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!“ I čuo sam broj onih zapečaćenih pečatom - sto četrdeset i četiri hiljade, zapečaćenih pečatom iz svakoga plemena sinova Izraelovih:

Iz Judinog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom, iz Ruvimovog plemena dvanaest hiljada, iz Gadovog plemena dvanaest hiljada, iz Asirovog plemena dvanaest hiljada, iz Neftalimovog plemena dvanaest hiljada, iz Manasijinog plemena dvanaest hiljada, iz Simeonovog plemena dvanaest hiljada, iz Levijevog plemena dvanaest hiljada, iz Isaharovog plemena dvanaest hiljada, iz Zavulonovog plemena dvanaest hiljada, iz Josifovog plemena dvanaest hiljada i iz Venijaminovog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom.

Posle toga vidio sam veliko mnoštvo ljudi, koje niko nije mogao izbrojati, iz svih naroda i plemena i narodnosti i jezika, kako stoje pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u duge bijele haljine, s palminim granama u rukama. Uzvikivali su jakim glasom: „Spasenje dugujemo svom Bogu, koji sjedi na prestolu, i Jagnjetu!“ I svi anđeli stajali su oko prestola i starješina i četiri bića, pa su pali ničice pred prestolom i poklonili se Bogu, govoreći: „Amin! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i snaga našem Bogu u svu vječnost. Amin.“

Na to me je jedan od starješina upitao: „Ko su ovi što su obučeni u duge bijele haljine i odakle su došli?“ Odgovorio sam mu: „Gospodaru, ti to znaš.“ I rekao mi je: „To su oni što dolaze iz velike nevolje. Oni su oprali svoje haljine i ubijelili ih u Jagnjetovoj krvi. Zato su pred Božjim prestolom i služe mu dan i noć u njegovom hramu. I Onaj koji sjedi na prestolu razapeće svoj šator nad njima. Oni više neće gladovati ni žedneti, neće ih sunce pržiti, niti bilo kakva žega, jer će ih Jagnje, koje je uz presto, pasti i voditi na izvore voda života. I Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.“

U kontekstu knjige Otkrivenja, 7. glava se nalazi unutar viđenja o 7 pečata Božjih, između šestog i sedmog pečata, po svemu sudeći kao nezavisna cjelina koja tretira isključivo Božji narod.

U Otkrivenju 14:1-5, nalazimo još zanimljiviji tekst:

I pogledao sam, kad gle - Jagnje stoji na gori Sionu i s njim sto četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju njegovo ime i ime njegovog Oca napisano na svojim čelima. I čuo sam zvuk s neba poput huke mnogih voda i poput tutnjave jakog groma. Zvuk koji sam čuo bio je kao muzika harfista koji pjevaju i sviraju svoje harfe. Pjevali su kao novu pjesmu pred prestolom i pred četiri bića i pred starješinama. I niko nije mogao da nauči tu pjesmu osim onih sto četrdeset i četiri hiljade, koji su otkupljeni sa zemlje. To su oni koji se nisu onečistili sa ženama, koji su sačuvali svoje djevičanstvo. Oni slijede Jagnje kuda god ono pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu i nikakva se laž nije našla u njihovim ustima, ničim se nisu onečistili.

Zapazimo da odmah nakon ovog viđenja, drugi anđeo koji „leti posred neba“ objavljuje vječno jevanđelje **svim** stanovnicima zemlje. Odmah zatim drugi anđeo objavljuje pad Vavilona – prevarnog religijsko-političkog sistema koji drži svijet u obmani. Pošto su čuli ovu vijest, stanovnicima zemlje treći anđeo-glasnik najavljuje sud Božji zbog pokornosti sistemu koji ih vodi u smrt. Konačno, u Otkrivenju 18. glava poruka o padu Vavilona se ponavlja na takav način da ljudi mogu pratiti vezu ovog sistema do početka pobune na zemlji i njegovu sveopštu krivicu za prolivanje krvi svetih u svim vjekovima.

144.000 su Jevreji ili pripadnici hrišćanske crkve?

Možda ćete se iznenaditi koliko je jednostavan odgovor na ovo pitanje. Božji odnos sa ljudima je zaista jednostavan, logičan i lako shvatljiv – jedina nepoznanica je koliko smo **mi** spremni da to prihvatimo. Mislim kao pojedinci, ili porodice ako hoćete. Uvijek se lakše poistovjetiti i kriti iza nacije ili crkve, zar ne?

Sveštenci glavar je ispitivao Isusa o njegovim učenicima i o njegovom učenju. Isus mu je odgovorio: „Ja sam **javno govorio svijetu**. Uvijek sam poučavao u sinagogi i u hramu, gdje se skupljaju svi Judejci. **Ništa nisam govorio u tajnosti**. Zašto pitaš mene? Pitaj one koji su čuli šta sam im govorio. Oni znaju šta sam govorio.“ Kad je Isus to rekao, jedan od stražara koji je stajao u blizini, ošamario ga je i rekao: „Zar tako odgovaraš sveštencičkom glavaru?“ Isus mu je odgovorio: „Ako sam pogrešno rekao, dokaži da je pogrešno. A ako sam pravo rekao, zašto me udaraš?“ Tada ga je Ana svezanog poslao prvosvešteniku Kajafi. (Jovan 18:19-23) Božji način rada je uvijek transparentan i javan, a navodne „svete tajne“ i zakulisne radnje raznih vjerskih organizacija su prevara.

Pitanjem Božjeg naroda bavio sam se u jednom [drugom članku](#), i to je, nadam se, dovoljno jasno. Dakle, presudan je naš odnos prema Bogu, a nikako institucija u kojoj se možda nalazimo.

Zašto bi uopšte Bog dao jednu ovakvu viziju? Svakako s određenim razlogom. Da vidimo ko su 12 plemenskih rodonačelnika i kakve karakterne osobine predstavljaju ta imena. Ako se pitate zašto je potrebno da se time bavimo, navešću dva ključna razloga:

i) Najveći broj starozavjetnih izraelskih plemena danas fizički ne postoji. Oni koji zagovaraju stav da oni ipak postoje i da „Bog zna gdje su i ko su“ jednako uspješno mogu dokazivati i da svi potičemo od Adama ili Nojeve porodice.

ii) Otkrivenje je knjiga čije poruke su date u vizijama i simbolima, i shodno tome je treba tumačiti, u isto vrijeme ne ostavljajući nimalo prostora za nebulozna, procrkvena, projevrejska ili druga polazišta koja ne mogu naći biblijsko opravdanje.

JUDA – **Hvaljenje Gospoda, priznanje vjere** – vidi 1. Mojsijeva 29:35

RUVIM – **Koji vidi sina, vizija sina** – vidi 1. Mojsijeva 29:32

GAD – **Sreća** – vidi 1. Mojsijeva 30:11 (pogrešno prevedeno u Daničićevom Starom Zavjetu)

ASIR – **Blagosloven, srećan** – vidi 1. Mojsijeva 30:13

NEFTALIM – **Moj trud, upinjanje, borba** – vidi 1. Mojsijeva 30:8

MANASIJA – **Bog je učinio da zaboravim muku** – 1. Mojsijeva 41:50, 51

SIMEON – **Onaj koji je čuo ili sluša (Riječ Božju)** – vidi 1. Mojsijeva 29:33

LEVI – **Udružen sa njim** – vidi 1. Mojsijeva 29:34

ISAHAR – **Nagrada, naknada (od Boga)** – vidi 1. Mojsijeva 30:18

ZAVULON – **Dar od Boga, čast, udostojenje** – vidi 1. Mojsijeva 30:20

JOSIF – **Bog će uvećati** – vidi 1. Mojsijeva 30:23, 24

VENIJAMIN – **Sin desnice** (nasuprot lijevoj strani, u prenosnom smislu pogrešnoj) – vidi 1. Mojsijeva 35:18

Na ovom spisku nedostaju dva plemena pomenuta na drugim mjestima: Dan i Jefrem, dok je recimo ubačen Josif, kojeg na ostalim spiskovima plemena nema. Očigledno je da postoji određena zbrka oko toga ko su 12 plemena i da li ih u stvari ima više.

DAN – **Bog je moj sudija** – vidi 1. Mojsijeva 30:6.

JEFREM – **Plodonosnost, dvostruko plodan** – vidi 1. Mojsijeva 41:52

Vidimo kako su se davala imena u biblijska vremena. Međutim, neka imena su kasnije mijenjana u skladu sa postupcima osoba ili njihovom odnosu prema Bogu i bližnjima. Tako je, na primjer, Bog Jakovu dao novo ime – Izrael – umjesto postojećeg, čije značenje je „koji istiskuje, potkopava, varalica“ (vidi 1. Mojsijeva 32:28). Kako se, dakle, postaje Izraelac, imamo primjer.

Da bismo dodatno razumjeli karakter i sudbinu plemenskih rodonačelnika Izraela, pomoći će nam tekst iz 1. Mojsijeve 49. glava, riječi izgovorene nadahnućem preko Jakova, njihovog oca:

Zatim je Jakov pozvao svoje sinove i rekao im: „Okupite se da vam kažem šta će vam se dogoditi u

budućim danima. Sakupite se i čujte, Jakovljevi sinovi, čujte Izraela, svog oca.

Ruvime, ti si moj prvjenac, moja sila i prvenac moje muške snage, uzvišen si u dostojanstvu i u snazi. Neobuzdan si poput voda, nemoj se uzvisivati, jer si legao na postelju svog oca. Tada si je obeščastio. On je legao na moju postelju!

Simeon i Levije su braća. Mačevi su im oruđe nasilja. U njihovo društvo moja duša ne ulazi. S njihovim se zborom moje srce ne ujedinjuje, jer su u svom gnjevu pobili ljude, i u svojoj samovolji presjekli su bikovima žile na nogama. Proklet da je njihov gnjev, jer je okrutan, i njihov bijes, jer je žestok. Razdijeliću ih po Jakovu i rasuću ih po Izraelu.

Tebe će, Juda, tvoja braća hvaliti. Tvoja će ruka biti na vratu tvojih neprijatelja. Sinovi tvog oca tebi će se klanjati. Juda je lavić. Sine moj, od plijena ćeš ustajati. Spustio se, kao lav se ispružio, i ko se usuđuje da ga probudi? Žezlo se neće odmaći od Jude, ni zapovjednička palica od njegovih nogu, dok ne dođe onaj kome to pripada, i njemu će se pokoravati narodi. Kad za lozu veže svog magarca, za plemenitu lozu potomka svoje magarice, on će svoju odjeću prati u vinu i svoje haljine u krvi od grožđa. Oči su mu crvene od vina, a zubi bijeli od mlijeka.

Zavulon će živjeti pored mora, i biće uz obalu gdje su usidreni brodovi, i njegovo područje protezaće se prema Sidonu.

Isahar je magarac jakih kostiju, koji počiva među ogradama. Vidjeće da je počivalište dobro i da je zemlja lijepa, pa će podmetnuti leđa da nosi teret i biće prisiljen na ropski rad.

Kao jedno od Izraelovih plemena, Dan će suditi svom narodu. Dan će biti zmija pored puta, rogata zmija pored puta, koja konja ujeda za gležanj tako da njegov jahač pada na leđa. O Gospode, čekaću da spasenje od tebe dođe.

Gada će napadati razbojnici, ali on će im biti za petama.

Od Asira će dolaziti obilje hleba, i on će davati carske poslastice.

Neftalim je tanana košuta. On govori lijepe reči.

Josif je mladica rodnog drveta, mladica rodnog drveta kraj izvora, što preko zida tjera svoje grane. Ali strijelci su ga napadali, gađali i gajili mržnju prema njemu. A ipak je njegov luk ostao čvrst, i snažne mišice ruku njegovih bile su gipke. Iz ruku Jakovljevog Silnog Boga dolazi Pastir, Izraelov Kamen. On dolazi od Boga tvog oca, i on će ti pomoći. On je sa Svemoćnim, i blagosloviće te blagoslovima nebeskim odozgo, blagoslovima voda iz velikih dubina, blagoslovima grudi i utrobe. Blagoslovi tvog oca nadmašiće blagoslove vječnih gora i ukras vjekovnih brda. Oni će biti na Josifovoj glavi, na tjemenu onoga koji je izdvojen od svoje braće.

Venijamin će rastrzati plijen kao vuk. Ujutru će jesti životinju koju uhvati, a uveče će dijeliti plijen.“

Svi oni čine dvanaest Izraelovih plemena, i ovo im je otac rekao kad ih je blagoslovio. Svakoga je blagoslovio odgovarajućim blagoslovom.

Razlog zašto Dana nema na spisku iz Otkrivenja 7. glava, mogli bismo potražiti u Jakovljevim proročkim riječima gdje stoji da je Dan vrlo nemilosrdan sudija svom narodu. Šta je sa Jefremom? U 1. Mojsijevoj 48:1-6 nalazimo zanimljiv tekst:

Posle ovih događaja javili su Josifu: „Tvoj otac je sve slabiji.“ Tada je on sa sobom poveo svoja dva sina, Manasiju i Jefrema. Zatim su javili Jakovu: „Došao je tvoj sin Josif.“ A Izrael je skupio snagu i sjeo na postelju. Jakov je rekao Josifu:

„Bog Svemoćni pojavio mi se u Luzu u hananskoj zemlji da me blagoslovi. Tada mi je rekao: 'Učiniću te plodnim i umnožiću te, i od tebe ću načiniti velik narod, i tvom potomstvu nakon tebe daću ovu zemlju kao trajno vlasništvo.' A sada, tvoja dva sina koja su ti se rodila u egipatskoj zemlji prije nego što sam došao kod tebe u Egipat, neka budu moji. **Jefrem i Manasija neka budu moji kao Ruvim i Simeon.** A potomstvo koje ćeš imati posle njih neka bude tvoje. Po imenima svoje braće zvaće se na nasledstvu svome...“ (1. Mojsijeva 48:1-6)

Vidimo da je sam Jakov imenovao Jefrema i Manasiju za nosioce plemena odnosno nasledstva zemlje u Hananu. Da li su poređenja sa Ruvimom i Simeonom slučajna ili namjerna zaista je teško reći.

Kako god bilo, u proročkim knjigama za Jefrema nalazimo da se otpadio od Boga. U knjizi proroka Osije čitamo:

Jefrem se sa idolima (lažnim bogovima) udružio. Ostavi ga! (Osija 4:17)

Jefrem se pomiješao s narodima. Jefrem je postao **kao pogača koja pri pečenju nije bila prevrnutu**. (Osija 7:8)

A Jefrem ga je svojim vrijeđanjem razgnjevio i krv koju je prolio ostaje na njemu. Njegov Veliki Gospodar platiće mu za sramotu koju mu je on nanio. (Osija 12:15)

Jer je glava Siriji Damask, a Damasku je glava Resin; i do šezdeset i pet godina satrće se Jefrem tako da više neće biti narod. (Isaija 7:8)

Možemo zaključiti da ne samo da je važno ime koje označava karakter, već i život rodonačelnika i samog plemena odnosno potomaka koji nose to ime. I ovo ne treba da nas iznenađuje, ako znamo Božji način ophođenja sa čovječanstvom i koliko je sve što su drugi činili i mi činimo u međusobnoj korelaciji.

Evo sada spisak mjesta na kojima Biblija nabroja plemena: 1. Mojsijeva 35:23-26; 2. Mojsijeva 1:2-5; 4. Mojsijeva 1:20-43; 1. Dnevnika 2:2; Otkrivenje 7:5-8. Dvanaest Jakovovih (Izraelovih) sinova bili su: Ruvim, Simeon, Levi, Juda, Isahar, Zabulon, Benjamin, Dan, Neftalim, Gad, Asir i Josif. Međutim, kako je Ruvim izgubio svoje pravo kao prvorođeni (1. Mojsijeva 35:22; 49:3-4), na njegovo i Josifovo mjesto došla su dva Josifova sina, Jefrem i Manasija, postavši izraelska plemena. Na nekim drugim mjestima, ne pominje se Levijevo pleme, vjerovatno zato što su bili određeni za hramsku službu te stoga lišeni nasleđa svoje zemlje u Izraelu (vidi Jošua 14:3).

U Otkrivenju 7. glava, međutim, vidimo da se Josif nalazi na spisku, zajedno sa svojim sinom Manasijom dok nema Jefrema. Ruvima opet ima, ali nema Dana. Na svakom spisku u Bibliji naći ćemo sledećih devet plemena: Simeon, Juda, Gad, Asir, Neftalim, Manasija, Isahar, Zabulon i Benjamin. Pored njih, tu su još Jefrem, Ruvim, Josif, Dan, and Levi (što bi ukupno bilo 14).

Ako razmotrimo osnovna karakterna obilježja i sve okolnosti koje su pratile plemena od njihovih rodonačelnika do nestajanja, vjerujem da je jasno zašto je spisak u Otkrivenju 7. glava takav kakav jeste, ili zašto nema Dana i Jefrema. Naravno podrazumijeva se da svo vrijeme govorimo o simbolici ovih imena i karakternim osobinama, pojedinačnim ili zbirnim, koje će imati ili već imaju Božji izabrani poslednjeg vremena. Ustanovićemo svakako i o kojem vremenskom razdoblju se radi jer Biblija nam daje dovoljno indicija. Ostaje nam samo jedna nepoznata: a to je zašto je Bog uvrstio Ruvima. Pogledajmo jedan zanimljiv događaj vezan za ovog čovjeka. Josif, kao Jakovljevi miljenik, ide k braći koji su čuvali stoku da vidi da li je sve u redu i javi ocu kakva je situacija. U međuvremenu, bio je navukao njihov gnjev zbog određenih snova u kojima se uzdizao iznad njih:

Oni su ga ugledali izdaleka, i prije nego što im se približio, lukavo su smislili kako da ga ubiju. Zato su jedan drugom rekli: „Evo dolazi onaj koji snove sanja. Hajde da ga ubijemo i da ga bacimo u neku jamu za vodu. Reći ćemo da ga je proždrla neka opasna zvijer. Da vidimo onda šta će biti od njegovih snova.“ Kada je Ruvim to čuo, pokušao je da ga izbavi iz njihovih ruku. Zato je rekao: „Nemojmo pogubiti njegovu dušu.“ Zatim je još rekao: „Nemojte prolivati krv. Bacite ga u ovu jamu koja je u pustinji i ne dižite ruke na njega.“ **On je namjeravao da ga izbavi iz njihovih ruku i da ga vrati ocu.**

Kad je Josif došao kod svoje braće, oni su s njega svukli dugu prugastu haljinu koju je imao na sebi. Zatim su ga uzeli i bacili u jamu. Jama je u to vrijeme bila prazna; u njoj nije bilo vode.

Zatim su sjeli da jedu. Kad su podigli oči, vidjeli su kako iz Galada dolazi karavan Ismailaca, s kamilama natovarenim mirisom, balzomom i korama od drveta koje sadrže smolu. Sve su to nosili u Egipat. Tada je Juda rekao svojoj braći: „Kakva nam je korist ako ubijemo svog brata i sakrijemo njegovu krv? Hajde da ga prodamo Ismailcima, i ne dižimo ruke na njega. Ipak je on naš brat, naše tijelo.“ Tako su poslušali svog brata. Tada su naišli madijanski trgovci. Zato su braća izvukla Josifa, izvadivši ga iz jame, i prodali ga Ismailcima za dvadeset srebrnika, a oni su ga odveli u Egipat.

Kad je Ruvim došao do jame i vidio da Josifa više nema u njoj, razderao je svoje haljine. Onda je otišao kod svoje braće i povikao: „Nema djeteta! Šta ću sad?“... (1. Mojsijeva 37:18-29; vidi takođe 1. Mojsijeva 42:21, 22)

Nadam se da mislite isto što i ja. Ruvim poslednjeg vremena? Nije teško zamisliti snažne i neobuzdane ljude, u suštini poštene i pravične, koji će, umjesto da pristanu da proliju krv onih za koje je očito da su nevini, uraditi sve da ih izbave i tako sami doći do spoznaje pune istine.

Ruvimov grijeh bila je preljuba sa Valom, inoćom (ženom u poligamnom braku koju muž pored prave uzima kao nižerazrednu) svoga oca Jakova (vidi 1. Mojsijeva 35:21, 22).

Pogledajmo sad još nešto za Ruvima. Čitamo 5. Mojsijevu 33:6:

„Neka živi Ruvim i neka ne izumre nikada, a njegovih ljudi da bude malo.“

Nedvosmisleno je jasno šta zanima Boga prilikom određivanja svojih izabranih. To su prije svega pravovjernost i htjenje da se drže zapovijesti Njegove. Apostol Pavle je rekao da će se na kraju spasiti sav Izrael, i sve ovo što smo iznijeli savršeno se uklapa u to. Ko je Izrael? „...Onaj koji se borio s Bogom i s ljudima i na kraju pobijedio.“ (vidi 1. Mojsijeva 32:28) To je jedina prava definicija. Podjela na Jevreje i neznabošce nije validna prosto zato jer se zasniva na predrasudi o nacionalnoj superiornosti. Sam Isus i apostoli su jasno pokazali da to ne drži vodu. Nacionalna ili plemenska pripadnost mogu biti bitni sa aspekta nasleđa, što je Bog takođe objasnio u Bibliji, ali to nipošto nije presudno. Vidimo, dakle, da su neki rodonačelnici plemena Izraela bili polu neznabošci, kao recimo Manasija i Jefrem, čija majka je bila Egipćanka, Aseneta, kćerka paganskog sveštenika Potifere iz Heliopolisa (grada sunca, u kojem se obožavao bog Ra). Dan i Neftalim su sinovi Vale sluškinje, a Gad takođe sin Zelfe sluškinje.

Da Bog nije opterećen šablonima, svjedoči nam i primjer 12 apostola Isusovih. Prvobitno to su bili: Simon Petar, Andrija, Jakov (sin Zebedijev), Jovan, Filip, Vartolomej, Toma, Matej, Jakov (sin Alfejev), Juda (Tadija), Simon (Zilot), Juda Iskariotski i Matija (koji je zamijenio Judu Iskariotskog). Ali Biblija apostolima naziva i Šaula (obraćenog) Pavla, Luku, Barnabu (Djela 14:14). Štaviše, onaj koji je prednjačio u svemu bio je apostol Pavle zbog svog izuzetnog znanja, pobožnosti i spremnosti da sluša naloge svog Gospoda!

Ako se naoružamo ovim znanjem, tvrdnje pojedinih denominacija ili Jevreja sumnjivog porijekla kako su zapravo oni (ili će tek biti) 144.000 djeluju zaista tragikomično.

Koji period pokriva pečaćenje 144.000?

U prva tri retka 7. glave vidimo da Bog obezbjeđuje posebne okolnosti u vrijeme predviđeno za pečaćenje Njegovog naroda. To evidentno podrazumijeva obuzdavanje neprijateljskih sila kako bi se Božji plan spasenja mogao obznaniti svijetu. Istorijski, znamo li koji je to period? Otkrivenje 14. glava pomaže nam da shvatimo. Odmah nakon vizije 144.000 koji proslavljaju Boga i spasenje, slijedi specifična Božja poruka preko tri anđela, poslednja za čovječanstvo, jer iza toga slijedi Drugi Hristov dolazak (vidi 14:14 i dalje). Okosnicu troanđeoske poruke čine propovijedanje vječnog (izvornog, istinskog) jevanđelja svim narodima na zemlji, objava početka istražnog Božjeg suda¹, objava o Bogu Stvoritelju, što nezaobilazno uključuje Njegov pravi Dan od odmora, Šabat ili subotu, simbol stvaranja i iskupljenja; objava o padu Vavilona i kazne vječnom smrću svima koji namjerno izabiraju ovaj obmanjivački sistem.

Ovaj period je takođe poznat kao vrijeme milosti i trajaće sve dok Hrist završi svoje posredničko prvosveštenečko djelo u Svetinji nad svetinjama nebeske Svetinje. Nakon toga izliće se sedam poslednjih zala opisanih u Otkrivenju 15. i 16. glava.

Uvijek težim da sva dokazivanja potvrđujem Biblijom, pošteno i nepristrasno, uz Božju pomoć, ali kasnije ćemo po pitanju 144.000 uključiti i viđenja osobe koja je bez ikakve sumnje bila nadahnuta istim Duhom kao biblijski proroci i pisci. Riječ je naravno o Elen G. Vajt.

Dakle, imamo li uslove za propovijedanje gore pomenutih specifičnih obznana svijetu od početka objave troanđeoske poruke (polovinom 19. vijeka) do sada? Dešava li se to ili ne? Radi li to isto neko drugi na planeti zemlji? Odgovori su jasni, i koliko god se činili beznačajni u svojim očima ili očima drugih ljudi, to smo mi i na nama je taj zadatak. „Mi“, gdje god bili i ko god bili, biblijske vjere i načela.

Kakvi su zapravo 144.000?

- Da bi se neko uopšte kandidovao za pečaćenje treba biti „sluga Božji“ (Otkrivenje 7:3).
- Oni imaju ime Oca Jagnjetovog napisano na svojim čelima (Otkrivenje 14:1).
- Oni pjevaju novu pjesmu koju ne može niko drugi naučiti, jer predstavlja njihovo jedinstveno

¹ Vidi tekst „[Biblijska perspektiva Božjeg suda](#)“.

iskustvo (Otkrivenje 14:2, 3).

- Oni se nijesu opoganili ženama (crkvama)² i sačuvali su djevičanstvo (Otkrivenje 14:4).
- Oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe (Otkrivenje 14:4). To je moguće samo ako su stekli tu naviku dok su bili na zemlji.
- Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu (Otkrivenje 14:4). Otkup je platio Isus i sam bio Prvina iz mrtvih.
- Nikakva laž se nije našla u njihovim ustima (Otkrivenje 14:5). Ovo se prije svega odnosi na teološke laži, i svako ko je spreman da se služi prevarama, neistinama i poluistinama zarad promocije svoje vjerske zajednice, ne može biti, prema Bibliji, pripadnik 144.000.
- Oni se ničim nijesu onečistili (Otkrivenje 14:5), što znači da poštuju i sve druge Božje zakone koji se tiču očuvanja čistote tijela, uma i duha.

Simbolika broja 12

Dvanaest je broj savršenstva, koji označava savršenstvo vlade. U Bibliji nalazi se na mnogim mjestima u vezi sa svim što se bavi vladanjem.

Bilo je dvanaest patrijarha, počevši od Šema (Sima) do Jakova. Takođe na svim spiskovima sinova Izraela, uvijek se nabroja njih 12, iako ih je, kao što smo već vidjeli, bilo više. Postoji ukupno 18 takvih nabrojanja, i na svakom su jedni ili drugi sinovi / plemena izuzeti da ne bude više od 12.

U Solomunovom hramu 12 je predominantni broj, za razliku od Šatora od sastanka koji je imao broj 5.

U Starom Zavjetu 12 osoba je bilo posebno pomazano kao vladari, od kojih su pet bili sveštenici (Aron i četiri njegova sina; vidi 2. Mojsijeva 6:23) a sedam carevi (Saul, David, Avesalom, Solomun, Juj, Joas i Joahaz).

Na naprsniku prvosveštenika, koji se koristio za sud, bilo je 12 kamenova koji su predstavljali 12 plemena (2. Mojsijeva 28:21). 12 okruglih hljebova stajalo je pred Gospodom na stolu (3. Mojsijeva 24:5, 6). Za vrijeme perioda sudija, 12 sudija je sudilo Izraelu. Solomun je postavio 12 oficira nad Izraelom...

U Novom Zavjetu takođe nalazimo isti veliki princip kod apostolskih duhovnih autoriteta koje je postavio Isus. Nebeski Jerusalem ima 12 temelja (sa imenima 12 apostola), 12 kapija (sa imenima 12 plemena Izraelovih), 12 bisera, 12 anđela čuvara... Dimenzije Novog Jerusolima su 12.000 kvadratnih stadija (1 stadij = 185 m), dok će zid biti visok 144 lakta (12 x 12; vidi Otkrivenje 21:16, 17).

Isus je imao 12 godina kad se prvi put javno eksponirao (Luka 2:42) i izgovorio prve zabilježene riječi.

Dvanaest legionan anđela označava savršenstvo anđeoskih sila (vidi Matej 26:53).

Broj 12 nalazi se 187 puta u cijeloj Bibliji, od čega se 22 puta pominje u knjizi Otkrivenja.

Taj broj predstavlja božanski autoritet i naimenovanje, kao i vladalački temelj i savršenstvo, i prikazuje kompletnost. Istina se simboliše sa 144, ili 12 x 12.

Elen Vajt o 144.000

U [zasebnom dokumentu](#) (na engleskom jeziku) moguće je vidjeti sve što je Elen Vajt pisala o ovoj temi. Za one koji ne znaju engleski, kratko ću sumirati šta ona kaže o ovom predmetu:

- 144.000 živi dočekuju Hristov drugi dolazak (to je sasvim jasno iz vizija EGW).
- 144.000 će takođe biti u prilici da posmatraju vaskrsenje mrtvih.
- Svi zajedno se uspinju do oblaka Božje slave, odakle putuju 7 dana do „staklenog mora“ koje se nalazi ispred Božjeg prestola (vidi Otkrivenje 4:6 i 15:2).
- Nebeskom hramu koji počiva na 7 stubova na gori Sion mogu pristupiti samo 144.000, čija imena su ugravirana zlatnim slovima na kamenim pločama.
- Vidjevši ljepote nebeskog grada, Elen je poželjela da se ne vraća, međutim, anđeo pratilac je kazao: „Moraš se vratiti natrag, i ako budeš vjerna, ti ćeš, zajedno sa 144.000, imati privilegiju posjećivanja svih svjetova i razgledanja rukotvorina Božjih.“ Očito, uslov za ulazak u 144.000 je vjernost

² Vidi tekst [„Sedam žena i jedan čovjek“](#).

do kraja, a Elen je prikazana kao sastavni dio te grupe.

vii) Četiri Božja anđela zadržavaju vjetrove razaranja dokle traje Isusovo djelo u Svetinji, a zatim nastupaju 7 zala koja razgnevljuju zle protiv pravednih, smatrajući ih odgovornim za nevolje. Izdaje se naredba za pogubljenje Božjeg naroda koji mučenički upućuje poziv Bogu za oslobođenje. Bog oslobađa svoje i 144.000 trijumfuje. Jedna posebna grupa koja je nekad držala Šabat i ostavila ga našla se među izgubljenima.

viii) U pismu jednom vjerniku, Elen Vajt je kazala da je imala noćnu viziju vezano za smrt njegove žene (g-đe Hastings) u kojoj je pokazano da će ta žena ustati na Božji glas, stati na zemlju i biti sa 144.000.

ix) Nova pjesma, Mojsijeva i Jagnjetova, koju niko drugi ne može naučiti osim 144.000 predstavlja njihovo iskustvo izbavljenja, jedinstveno, iz vremena velike nevolje.

x) Nije Božja volja da oni koji čekaju Drugi dolazak ulaze u sukobe oko toga ko će sačinjavati 144.000 jer to im duhovno neće pomoći. Izabrani Božji će to uskoro znati bez pitanja.

xi) Božji Izrael čuje glas s neba neposredno pred Drugi dolazak i razumije Božju najavu vremena dolaska (dana i časa), živi sveti, njih 144.000 na broju.

xii) Godine 1914, Elen Vajt je izjavila da nema posebne svjetlosti o tome ko sačinjava 144.000 osim svjetlosti koja joj je ranije data.

xiii) Oni (iz Otkrivenja 7:9-17) koje će Bog voditi na izvore žive vode i otrti svaku suzu sa njihovih očiju biće oni koji sada primaju znanje i razumijevanje otkriveno u Bibliji, Riječ Božju, koji ne kopiraju druge ljude, već se uče od čovjeka Hrista Isusa.

xiv) 144.000 su: obučeni u bijele haljine Hristove pravednosti, oni odražavaju Božje obličje jer su se odvojili od svakog bezakonja, zemaljske interese su podredili vječnim, morali su stajati sa čudesnom istinom pred svijetom da prime protivljenje.

xv) U odgovoru g-dinu Čepmenu, juna 1891, koji je, između ostalog, iznio neke teze da Sveti Duh nije Duh Božji koje je Hristos, već anđeo Gabriel (Gavrilo), i vjerovanje da su 144.000 Jevreji, Elen je kazala da pokretanje maglovitih i nedovoljno otkrivenih tema koje nijesu od važnosti za spasenje zapravo odvodi od istine, i uputila na jedinstvo u vjeri o kojem je Isus govorio u Jovanu 17:17-26. Takođe je kazala da se njegove dvije ideje ne slažu sa svjetlošću koju je ona primila, i da priroda Svetog Duha, kao sveprisutnog Utješitelja, nije objašnjiva.

xvi) Elen Vajt poistovjećuje završno djelo crkve sa pečaćenjem 144.000, ukazujući na potrebu za pokajanjem i ostavljanjem svakog grijeha, i skrećući pažnju na 9-u glavu proroka Jezekilja.

Šta Elen Vajt nije rekla?

i) Ona se nikad nije izjasnila da li je 144.000 doslovan ili simboličan broj. U vizijama, 144.000 na „staklenom moru“ formiraju savršeni kvadrat, što je moguće samo sa određenim brojem ljudi kao što je ovaj.

ii) Osim vizije sa sopstvenim nalaženjem u 144.000 i vizije za sestru Hastings, ona nikad nije davala izjave ko sačinjava 144.000, iako je iz konteksta sasvim jasno koga podrazumijeva pod pojmom Božji Izrael.

Zaključak

Pogledajmo još neke tekstove iz Otkrivenja koji nam mogu pomoći u boljem razumijevanju ove materije. Otkrivenje 15. glava:

I vidio sam na nebu jedan drugi, veliki i čudesan znak: sedam anđela sa sedam poslednjih zala, jer se njima okončava Božji gnev.

I vidio sam nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom. Uz to stakleno more stajali su s Božjim harfama u ruci oni koji su pobijedili zvijer i njen lik i broj njenog imena. I pjevali su pjesmu Mojsija, Božjeg sluga, i Jagnjetovu pjesmu:

„Velika su i čudesna dela tvoja, Gospode Bože, Svemoćni. Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Care vječnosti. Ko da te se ne boji, Gospode, ko da ne slavi ime tvoje, jer si jedino ti vjeran! Jer će svi narodi

doći i pokloniti se pred tobom, jer su se pokazali sudovi tvoji.“

Nakon toga vidio sam kako se na nebu otvorio hram sa svjedočanstvom. I sedam anđela sa sedam zala izašli su iz hrama. Bili su obučeni u čist i sjajan lan i oko grudi su bili opasani zlatnim pojasevima. Jedno od četiri bića dalo je sedmorici anđela sedam zlatnih posuda punih gnjeva Boga, koji živi u svu vječnost. Od Božje slave i od njegove moći hram se ispunio dimom i niko nije mogao da uđe u hram dok se nije završilo sedam zala sedmorice anđela.

Ovaj tekst nam daje dodatna pojašnjenja:

- Potvrđuje stav da su 144.000 zaista vezani za troanđeosku poruku, što smo ranije ustanovili! To su dakle oni koji prenose upravo tu poruku i pobjeđuju zvijer, njenu ikonu i broj njenog imena (666).
- Ovo nas dovodi do spoznaje da pečat Božji stoji u suprotnosti sa žigom zvijeri. Pečat Božji svakako se odnosi na Njegov karakter (ime Božje na čelu ili u umu), a znak pripadnosti istinskom Bogu Stvoritelju je njegov Šabat. Svjedočanstvo koje se pominje u 15. glavi može se odnositi samo na Deset Zapovijesti (ploče sa Zapovijestima nalaze se u Svetinji nad svetinjama, gdje Hrist obavlja završno djelo pomirenja, otvaranje hrama znači završetak tog djela i izlivanje sedam poslednjih zala, kada pristup hramu nije moguć). Nasuprot tome, Vavilon, lažni vjersko-politički sistem iza čije sile stoje Sotona i demoni, takođe udara svoj pečat pristajanja na zlo i pobunu protiv Boga, oličene u svetkovanju lažnog dana od odmora, tzv. „hrišćanske“ nedjelje.

Sledeće pitanje koje moramo riješiti je da li su 144.000 i „veliko mnoštvo od svih naroda, plemena, narodnosti i jezika“ ista grupa ili ne. Biblija daje brojne, nedvosmislene i logične indicije da na Nebu postoji organizovano upravno tijelo (vidi na primjer Otkrivenje 4:4), i da će 144.000 imati posebne privilegije, uključujući službu u neposrednoj Božjoj blizini. Gdje je tu mjesto apostolima, mučenicima za Gospoda, patrijarsima, Iliji, Enohu, Adamu... ostaje da vidimo.

Jedan odjeljak koji se sasvim izvjesno odnosi na „veliko mnoštvo“, međutim, ukazuje da bi 144.000 i veliko mnoštvo mogli biti ista skupina. Na pitanje jednog starješine ko su oni, Gospodar odgovara:

„To su oni što dolaze iz velike nevolje. Oni su oprali svoje haljine i ubijelili ih u Jagnjetovoj krvi. Zato su pred Božjim prestolom i služe mu dan i noć u njegovom hramu. I Onaj koji sjedi na prestolu razapeće svoj šator nad njima. Oni više neće gladovati ni žednjeti, neće ih sunce pržiti, niti bilo kakva žega, jer će ih Jagnje, koje je uz presto, pasti i voditi na izvore voda života. I Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.“

Dakle:

- Oni takođe dolaze iz velike nevolje.
- Oni su takođe oprali svoje haljine i ubijelili ih u Jagnjetovoj krvi.
- Oni su pred Božjim prestolom i služe mu danonoćno u hramu.
- Bog će obrisati svaku suzu sa njihovih očiju.

Kao što vidimo, nema nikakve razlike u iskustvu ili privilegijama! Jovan čuje glas koji ga obavještava o 144.000, dok „veliko mnoštvo“ iz svih naroda vidi. Kad znamo koga Bog podrazumijeva pod Izraelom, tu nema ništa čudno niti iznenađujuće. Nelogično je da bi Jovanu doslovnih 144.000 izgledali kao „veliko mnoštvo koje se ne može izbrojati“. To može značiti samo jedno: BROJ 144.000 JE BROJ PUNINE SPASENJA KOMPLETNOG BOŽJEG IZRAELA, dok istovremeno nije isključena mogućnost da to bude i doslovan broj onih koji će živi proći vrijeme velike nevolje (Jakovljevih muka) bez posrednika i dočekati Hristov dolazak.

Ostala nam je još jedna nedoumica, a to je kako je moguće da se među 144.000 nađu oni koji su već pomrli, kao recimo Elen Vajt i pomenuta g-đa Hastings (za druge ne znamo jer nam nije otkriveno ali logično je pretpostaviti da ih ima). To je izvodljivo samo na jedan način, a to je djelimičnim vaskrsenjem posebne grupe pravednika koji se priključuju 144.000 neposredno pred Drugi dolazak u vremenu dok je velika nevolja u samoj završnici, kao i posebne grupe Božjih neprijatelja (vidi Otkrivenje 1:7), dakle, odvojeno i prije vaskrsenja mrtvih u Hristu i uzdizanja do Gospoda koji se neće spuštati na Zemlju, oskvrnjenu zlom. Shodno tome, ova grupa bi trebala doživjeti preobraženje kao i kad i živi 144.000.

Napokon, kada smo vidjeli koja su obilježja 144.000, možemo sa lakoćom zaključiti ko oni nijesu:

- Pripadnici raznih crkava i sekta koji polažu ekskluzivno pravo da su to upravo oni (takav duh je vrlo nalik onima koji sa pozicija svoje ustanove proizvode i kanonizuju razne svečeve, često sumnjive koliko i komunistički narodni heroji, odnosno sude prije suda).
- Osobe koje upražnjavaju neku religiju koja, direktno ili indirektno, uči kršenju, nevažnosti ili omalovažavanju Božjih Zapovijesti, makar i jedne od njih, posebno svetosti Šabata.
- Pripadnici vjerskih pravaca koji spasenje traže izvan Hristove žrtve na bilo koji način (uskoro će stav „spasenje samo u Hristu“ biti proglašen za „govor mržnje“ i isključivosti prema drugim religijama).
- Oni koji zagovaraju privilegovanost i spasenje na nacionalnoj osnovi, čemu su, zbog neshvaćene Božje namjere i istorije, najskloniji Jevreji.
- Ateisti, bezakonici, i sve one kategorije koje Biblija nabroja na više mjesta kao zle (vidi na primjer 1. Korinćanima 6:9, 10; Otkrivenje 22:15 i dr.).

Koliko se sada može znati o ovom predmetu, i bez nepotrebnog ulaženja u sukobe oko stvari koje Bog nije potpuno razjasnio i koje nijesu suštinske za spasenje i duhovni rast, kako je to Elen Vajt lijepo rekla, ovo je pozicija sa koje ne bih išao ni koraka dalje.

Cetinje, jul 2012.

Autor: Pavle Simović